

מ"ת 16084/05/24 - מדינת ישראל נגד סולטאן שאהין (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 16084-05-24 מדינת ישראל נ' שאהין(עציר)
תיק חיצוני: 179588/2024

לפני	כבוד השופט בוריס שרמן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	סולטאן שאהין (עציר)

החלטה

לפניי בקשה למעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים בת"פ 16047-05-24.

ביום 7/5/24 הוגש נגד המשיב כתב אישום נשוא הבקשה.

לפי האישום הראשון, במועד הרלבנטי המשיב ניהל תחום אספקת עובדי ניקיון בחברת כ"א בשם נ. פ. חומת מגן בע"מ. המשיב העסיק וסיפק בעצמו עובדי ניקיון ללקוחותיו. הלקוחות שילמו למשיב עבור שעות עבודת עובדי הניקיון, והמשיב שילם באופן ישיר לעובדים.

עוד נטען, כי חברת גטסבי בע"מ שכרה, באמצעות מנהלה ואחד מבעלי מניותיה מר יותם בנעמי (להלן: **יותם**) דירת מגורים מעל מסעדת "צפרירים 1" בחיפה (להלן: **הדירה**). הדירה שימשה כמחסן עבור המסעדה וכדירת מגורים עבור עובדיו של המשיב. בהתאם, יותם מסר למשיב את החזקה בדירה בתמורה לאספקת עובדים למסעדה. בנוסף, המשיב ויותם חתמו שניהם כערבים על קיום חוזה השכירות.

לפי האישום, ביום 19/4/24 נמצאו ארבעה שוהים בלתי חוקיים תושבי איו"ש לנים בדירה, כאשר הם לנו בדירה פרקי זמן שונים שנעו בין 3 ימים ועד חודשיים וחצי. כמו כן, בימים 20/4/24 ו-21/4/24 המשיב העסיק במסעדת "גרג" שבגרנד קניון בחיפה שני שוהים בלתי חוקיים בעבודת שטיפת כלים. כן נטען, כי בארבעה מועדים שונים במהלך חודש 3/24 המשיב העסיק אחד מהשוהים הבלתי חוקיים בשטיפת כלים במסעדת "ממבו מילאנו" בחיפה.

באישום זה יוחסו למשיב עבירות של הלנה או העסקה של שני תושבים זרים או יותר (ריבוי מקרים), לפי סעיף 12ב3(א) + 12ב2(א) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: **חוק הכניסה לישראל**) והלנה או העסקה של תושב זר למשך יומיים רצופים או יותר, עבירה פי סעיף 12ב3(א) + 12ב2(א) לחוק הכניסה לישראל.

לפי האישום השני, ביום 22/4/24 המשיב שוחרר ממעצר לצרכי חקירה בתנאים שכללו בין היתר מעצר בית מלא בביתו. תנאי זה הוארך מספר פעמים. ביום 2/5/24 נתפס המשיב מחוץ לביתו. בגין כך יוחסה למשיב עבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בבקשה למעצרו של המשיב עד תום הליכים בפיקוח אלקטרוני צוין, כי המשיב שוחרר במקור בתנאים הבאים:

א. מעצר בית מלא בביתו ברח' אבא חושי 147 חיפה;

ב. איסור יצירת קשר עם המעורבים האחרים למשך 30 ימים;

ג. התייצבות לחקירה על פי דרישה;

ד. חתימה על ערבות עצמית וצד ג' ע"ס 5,000 ₪ לצורך הבטחת קיום התנאים.

לפי הבקשה, תנאים אלה הוארכו והיו בתוקף נכון למועד הגשת כתב האישום (7/5/24).

קיימת מחלוקת עובדתית בין הצדדים באשר להתרחשויות שאירעו ביום 7/5/24. מחלוקת זו אינה רלבנטית להכרעה בבקשה הנוכחית. די לציין, כי בהחלטה מיום 8/5/24 קבע כב' השופט אחסאן חלבי כי התנאים שנקבעו ביום 22/4/24 ימשיכו לחול. עוד אציין, כי בהחלטות מהימים 15/5/24 ו-16/5/24 התיר בית המשפט (כב' סגנית הנשיאה השופטת טל תדמור-זמיר) למשיב לצאת ממעצר הבית לצרכי התאווורות מדי יום בין השעות 12:00-14:00.

בדיון שנערך לפניי ביום 20/5/24 ב"כ המבקשת חזרה על הבקשה וטענה כי מתקיימות ראיות לכאורה נגד המשיב ומתקיימת עילת מעצר של מסוכנות לשלום הציבור. עוד טענה, כי מתקיימת גם עילת מעצר נוספת שנובעת מהפרת תנאי השחרור כמפורט באישום השני.

ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה. לטענתו, בקשת מעצר בפיקוח אלקטרוני אינה מפרטת די הצורך את הראיות נגד המשיב. לגופו של עניין, טען כי המשיב נפל קורבן לעלילה של שותפו לשעבר, כיר חלחל, איתו קיים למשיב סכסוך כספי. עוד טען כי אין היכרות בין המשיב לבין השוהים הבלתי חוקיים, וכי קיימות בתיק חקירה אינדיקציות לכך שדווקא כיר חלחל הביא חלק מהשוהים לדירה. בהקשר זה הפנה לכך שמדובר בדירה "פרוצה" (ללא דלת כניסה), כך שכל אחד יכול להיכנס אליה וללון בה. עוד טען לקיומה של הגנה מן הצדק (אכיפה ברגנית), נוכח העובדה שהמשיב הועמד לדין בעוד מי שחתום על הסכם השכירות, בעלי מסעדת "צפרירים 1" הממוקמת באותו מבנה ממש, וגם מנהלי מסעדות "גרג" ו"ממבו מילאנו" לא הועמדו לדין. בסיכום דבריו ביקש לבטל את התנאים המגבילים שהוטלו על המשיב.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בחומר הראיות נחה דעתי שמתקיימות ראיות לכאורה בעוצמה נדרשת נגד המשיב. להלן אפנה לחלק מהראיות הרלבנטיות:

א. מי שהזמין משטרה למקום היה כיר חלחל שטען בהודעתו כי זיהה שב"ח אותו הוא מכיר דרך חלון הדירה, וכי הוא יודע שהמשיב מעסיק שב"חים באופן שיטתי (הודעה מיום 21/4/24).

ב. יותם, מנהל מסעדת "צפרירים 1" שממוקמת מתחת לדירה, חתום על הסכם שכירות הדירה. יותם טען בהודעה באזהרה מיום 21/4/24 כי מי שאחראי על העובדים שלנים בדירה שמעל מסעדתו הינו המשיב. המשיב אף חתום על ערבות אישית לקיום תנאי הסכם לשכירות הדירה (מסמך לו בתיק החקירה).

ג. דורון יוסף, מנהל מסעדת "גרג", מסר בהודעותיו ובעימות עם המשיב שהעובדים שנעצרו במסעדתו ביום 20/4/24 הובאו לעבודה ע"י המשיב (העימות בגוף הודעת המשיב מיום 23/4/24). עוד הבהיר כי מיום 17/4/24 כל עובדי ניקיון ושטיפת כלים במסעדה הגיעו בק דרך המשיב (הודעה מיום 1/5/24).

ד. בחשבונית מס שצורפה לתיק חקירה צוין כי התשלום הינו עבור "שירותי ניקיון". הדבר תומך בטענת מנהלי המסעדות כי לא העסיקו את עובדי הניקיון במישרין, אלא קיבלו שירותי ניקיון מהחברה של המשיב.

ה. גלעד יגול, מנהל מסעדת "ממבו מילאנו", טען בהודעתו מיום 21/1/24 כי המשיב היה אחראי להביא את העובדים שנעצרו (ראה גם עימות בין המשיב לבין גלעד מיום 23/4/24, ואני ער לטענת גלעד שמעולם לא פגש את המשיב בעבר).

ו. גם מרדכי שחרית, מנהל אחר במסעדת "ממבו מילאנו", מסר כי המשיב היה קבלן כ"א יחיד איתו עבדה המסעדה (הודעה מיום 1/5/24).

ז. בעל חברת כ"א בה עבד המשיב, נשאת פלאח, מסר שהמשיב הינו אחראי בלעדי על כל תחום עובדי הניקיון בחברה ואף חזר על כך בעימות עם המשיב (הודעת נשאת פלאח מיום 26/4/24 והודעת המשיב מיום 26/4/24 שעה 10:39 שם תועד העימות בין השניים).

ח. שוהה בלתי חוקי מחמד עבד אללה טען שמי שאמור לשלם את שכרו הינו קבלן בשם סולטאן (שמו הפרטי של המשיב) (ראה הודעה מיום 22/4/24).

ט. לגבי שב"ח תאמר נופל - על אף הכחשת המשיב וגרסתו המרחיקה של תאמר עצמו, מפריקת הטלפון הנייד של תאמר עולות התקשרויות רבות בינו לבין המשיב, כולל בענייני עבודה.

י. לגבי שב"ח איהאב אבו נאצר, נמצאו 552 (!) התקשרויות (הודעות ושיחות) בנו לבין המשיב (ראה ניתוח פריקת טלפון נייד של איהאב מיום 1/5/24). אומנם ההתקשרויות הן משנת 2023, אך יש בהן כדי לשלול, לפחות ברמה לכאורית, את טענת המשיב לפיה לא מכיר את איהאב, וגם את טענת איהאב עצמו בחקירתו מיום 22/4/24 לפיה הוא לא יודע כלום על קבלן בשם סולטאן ומעולם לא פגש אותו.

הנה כי כן, בחומר חקירה קיימות ראיות שיש בכוחן להביא בסופו של הליך הפלילי להרשעת המשיב במיוחס לו. אציין, כי אני ער לקשיים העולים מהחומר, עליהם הצביע הסניגור המלומד, כגון העובדה שיותם, כיר חלחל ומנהלי המסעדות נחקרו כולם באזהרה כחשודים באותן עבירות ולפיכך יש להם עניין להעליל על המשיב. לא נעלמו מעיני גם טענותיו של המשיב בחקירותיו, הן לעניין ההפללה מצד כיר חלחל, הן לעניין היעדר היכרות עם שב"ח שנים שנעצרו, והן טענתו לפיה אנשים אחרים עושים שימוש במכשירי הטלפון הניידים שלו. עיינתי גם בפרוטוקולי גביית עדות מוקדמת של חמשת השב"חים, אשר אינם מפלילים במישרין את המשיב. סבורני כי דינן של טענות אלה להתברר בהליך העיקרי, וכי אין בהן בשלב זה כדי לכרסם באופן משמעותי בעוצמת הראיות לכאורה. כך גם לגבי הטענה בדבר אכיפה בררנית, שתתברר בהליך העיקרי. אוסיף כי לדעתי קיימים טעמים של ממש לאבחנה בין המשיב לבין חשודים אחרים, הן בפן הראייתי והן בפן של היקף המעורבות הפלילית.

לעניין עילת המעצר: נקל להבין את הסיכון הנשקף מהתנהגות המשיב. החדרת שוהים בלתי חוקיים, ששום גורם מקצועי מוסמך לא תהה על קנקנם, לתוך מסעדות וקניונים הומי אדם, מהווה סיכון ברור ומידי לביטחון הציבור. לא קשה לדמין

מחבל שטוף שנאה נכנס לישראל בדרך לא חוקית ולא רק מקבל גישה לתוך גרנד קניון כבענייננו, אלא גם למטבח של מסעדה, על כל הסכינים שבו. למי שיסבור שמדובר בתרחיש דמיוני ורחוק אשיב, כי אירועים מסוג זה כבר התרחשו במקומותינו, גם בעת האחרונה. אזכיר רק את הפיגוע הקשה שהתרחש לפני חודשיים (ביום 31/3/24) סמוך לקניון בגן יבנה, שם מחבל, שוהה בלתי חוקי שככל הנראה עבד בסניף של רשת "יוחננוף", דקר ופצע קשה שלושה עובדי אורח. לצערנו, זו רק דוגמה אחת מני רבות.

זאת ועוד, אני שותף לעמדה שהובאה בהחלטות שניתנו מאז תחילת המלחמה, לפיהן נקודת האיזון בכל הנוגע לעבירות שב"ח ונלוות השתנתה לא רק בסוגיית הענישה, אלא גם בעניין מדיניות המעצרים:

"...לא יכולה [להיות] מחלוקת שבשעת מלחמה מתעצמת ביותר גם מסוכנותו של אזרח ישראלי שבחר ביוזעין להסיע שוהים בלתי חוקיים ממקום למקום בתחומי המדינה" (עמ"ת (מחוזי-ב"ש) 55109-10-23 **עאטף הואשלה נ' מדינת ישראל**, החלטה מיום 12/11/23, פורסם ב"נבו").

ראה גם בש"פ 7911/23 **אבו טעימה נ' מדינת ישראל** (החלטה מיום 2/11/23, פורסם ב"נבו"); עמ"ת (מחוזי-מרכז) 26204-10-23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (החלטה מיום 18/10/23, פורסם ב"נבו") והחלטות נוספות בהן נקבע כי בשל המצב הביטחוני עילת המסוכנות הנובעת מעבירות שב"ח (ונלוות להן) מתעצמת באופן משמעותי.

לא התעלמתי מעברו הנקי של המשיב ומטיעוני הסניגור לגבי הרקע הצבאי שלו ושירות המילואים הממושך ביחידה מובחרת במהלך המלחמה, אך אין בכל אלה כדי להפחית באופן משמעותי מהמסוכנות הנשקפת ממעשים המיוחסים לו - הלנת והעסקת 5(!) שוהים בלתי חוקיים, חלקם לפרקי זמן ארוכים, בדירה ובשתי מסעדות שונות בעיר חיפה.

אוסף, כי כנגד המשיב מתקיימת עילת מעצר נוספת, עצמאית, הנובעת מהפרת הוראה חוקית המיוחסת לו באישום השני (ראה סעיף 21(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996). לעניין עילה זו אני ער לקביעת כב' השופטת כרמית פאר גינת בהחלטה מיום 2/5/24 לפיה מדובר בהפרה טכנית, במובן זה שלכאורה לא התלוותה להפרה עבירה נוספת. אלא שעיון בחומר הראיות, ובפרט ראיות שנאספו לאחר מתן אותה החלטה, מלמד כי הדברים אינם כה פשוטים. מסיבות שלא התבררו, המשיב ניסה להסתיר היכן שהה בעת ההפרה והסתבך בסתירות ושקרים (ראה חקירתו מיום 6/5/24 המותירה רושם עגום למדי). לשיטתי, ההפרה, שהתרחשה זמן קצר לאחר שחרורו של המשיב, על אף היותה טכנית, מלמדת שהמשיב לא למד לקח ממעצרו. הוא מזלזל בהחלטות שיפוטיות והדבר בהחלט משפיע על מידת האמון שניתן לתת בו.

כשאלו פני הדברים ניגשתי לבחון את הבקשה שלפניי.

כאמור, המשיב שוחרר בתנאים של מעצר בית מלא, ללא פיקוח אנושי. החלטה זו ניתנה ביום 22/4/24. לאחר מכן המסד הראייתי נגד המשיב התחזק וגירסתו הראשונית נסתרה. כך גם לגבי שחרורו לאחר שהפר את תנאי השחרור, גירסתו הופרכה כפי שציינתי לעיל.

שאלתי את עצמי, האם אין בשינוי זה במסד הראייתי כדי להצדיק היעדרות לעתירת המבקשת והשמטת המשיב בפיקוח אלקטרוני, לצד הוספת פיקוח אנושי הדוק. לאחר התלבטות, הגעתי למסקנה שאין מקום להחמיר בתנאי השחרור הקיימים. הטעם המרכזי שהוביל אותי למסקנה זו הינו הכלל לפיו לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו מחדש של אדם ששוחרר ממעצר. במיוחד נכונים הדברים כאשר החלטת השחרור ניתנה לפני למעלה מחודש ועמדה במבחן הערר.

לאור כל האמור לעיל לא מצאתי לשנות את תנאי שחרורו של המשיב. עם זאת, בשל ההפרה שנסיבותיה המדויקות לא התבררו, כאשר גירסת המשיב לגבי נסיבות אותה הפרה הופרכה, מידת האמון לה זכאי המשיב פחתה באופן משמעותי. לפיכך, אין מנוס מעיבוי הערבויות והוספת הפקדה במזומן.

סוף דבר, המשיב ישהה בתנאים מגבילים הבאים:

א. מעצר בית מלא, ללא פיקוח אנושי, בדירתו ברח' אבא חושי 147 דירה 61 בחיפה. נוכח נסיבות ההפרה העולות מתיק החקירה אני מוצא להבהיר כי מעצר הבית לא כולל שהייה בשטחים משותפים בבניין, כגון קפטריה או חדר כושר.

ב. יתאפשר למשיב לצאת מדירתו לצורך התאוררות מדי יום בין השעות 12:00-14:00.

ג. נאסר על המשיב ליצור קשר עם מי מעדי התביעה.

ד. במקום הערבויות שהופקדו, המשיב יחתום על ערבות עצמית וימציא ערבות צד ג' של אחיו מר הייתם שאהין ע"ס 10,000 ₪ כל אחת, לצורך הבטחת קיום התנאים.

ה. המשיב יפקיד בקופת בית המשפט סך של 5,000 ₪ במזומן לצורך הבטחת קיום תנאי השחרור.

אני מאפשר למשיב להפקיד את הערבויות עד יום 4/6/24 שעה 14:00; אי הפקדת הערבויות והערובה במזומן עד למועד זה תהווה הפרת תנאי שחרור של המשיב.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשפ"ד, 02 יוני 2024, במעמד הצדדים.